Цілий день не втихала робота,
Віяв вітер і сонце пекло,—
І німотне смеркання в ворота,
Наче гість дорогий, увійшло.

Вогкий гній розкидали по полю,
Гноєм пахнуть і руки, й вилка,
Ноги терпнуть і мліють од болю,
Голова, мов залізо, тяжка.

Як байдужий старий літописець,
Сам холодний, безсилий давно,
Людські сни переписує місяць
На широких небес полотно.

1929